04-01-2014 ఉదయము మురళి ఓంశాంతి "బాప్‌దాదా" మధువనము

"మధురమైన పిల్లలారా – మాకు ఎంతటి మధురమైన తండ్రి లభించారు! వారికి ఏ ఆశ లేదు మరియు వారు ఎంతో గొప్ప (జబర్‌దస్త్/బలవంతుడగు)దాత అయినారు! వారికి తీసుకోవాలనే కోరిక ఏ మాత్రమూ లేదు! – అని మీకు ఆశ్చర్యము కలగాలి."

ప్రశ్న:- తండ్రి యొక్క అద్భుతమైన పాత్ర ఏది? 100 శాతము నిష్కాము(కోరిక లేని)లైన తండ్రి ఏ కోరికను ఉంచుకొని ఈ సృష్టిలోకి వచ్చారు?

సమా :- బాబా యొక్క అద్భుతమైన పాత్ర - 'చదివించుట' వారు సేవ చేయుట కొరకే వస్తారు. పాలన చేస్తారు. "మధురమైన పిల్లలూ! ఇది చేయండి................" అని బుజ్జగించి చెప్తారు. జ్ఞానమును వినిపిస్తారే కాని ఏమీ తీసుకోరు. 100 శాతము నిష్కాములైన తండ్రికి - "నేను వెళ్లి నా పిల్లలకు మార్గమును తెలియజేయాలి, సృష్టి ఆది-మధ్య-అంత్యముల సమాచారమును వినిపించాలి అన్న కోరిక కలిగింది. పిల్లలు గుణవంతులు కావాలి" అన్నదే తండ్రి అభిలాష.

ఓంశాంతి. మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు ఏ విధమైన తండ్రి లభించి ఉన్నారంటే - వారు ఏమీ తీసుకోరు. ఏదీ భుజించరు. ఏమీ త్రాగరు. వారికి ఏ విధమైన ఆశగాని లేక కోరికగాని లేదు. ఇతర మనుష్యులకైతే "మేము ధనవంతులుగా కావాలి, మేము ఫలానావారుగా కావాలి.........." ఇలా తప్పక ఏదో ఒక ఆశ ఉంటుంది. కాని వారికి(శివబాబాకు) ఏ ఆశ లేదు. వారు "అభోక్త" "నేను ఏమీ తినను, త్రాగను........" అని ఒక సాధువు చెప్పేవారని మీరు విని ఉంటారు. ఇది తండ్రిని కాపీ చేయుట వంటిదే. విశ్వమంతటిలోనూ ఏమీ తీసుకోనివారు, ఏమీ చేయనివారు ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. అందువల్ల "మేము ఎవరి పిల్లలము అని ఆలోచించాలి. వారు(శివబాబా) ఏ విధంగా వచ్చి వీరి(బ్రహ్మాబాబా)లో ప్రవేశించారో చూడండి. వారికి స్వయమును గురించి ఏ కోరికా లేదు. స్వయం తాను గుప్తమైనారు. వారి జీవనగాథను గురించి పిల్లలైన మీకే తెలుసు. మీలో కూడా వారిని గురించి పూర్తి రీతిలో అర్థము చేసుకున్నవారు చాలా కొద్ది మంది మాత్రమే ఉన్నారు. మనస్సులో ఇటువంటి ఆలోచన కలగాలి - "ఏమీ తిననటువంటి, ఏమీ త్రాగనటువంటి, ఏదీ తీసుకోనటువంటి తండ్రి మాకు లభించారు. వారికి ఏమీ అవసరము లేదు. ఇటువంటి వారెవరూ ఉండరు." ఒక్క నిరాకారులే సర్వోన్నతమైన భగవంతుడిగా గాయనము చేయబడి ఉన్నారు. అందరూ వారినే స్మృతి చేస్తారు. మీ ఆ తండ్రి కూడా అభోక్త, శిక్షకుడు(టీచరు) కూడా అభోక్తయే. అలాగే సద్గురువు కూడా అభోక్తయే. వారు ఏమీ స్వీకరించరు. వారు తీసుకొని ఏమి చేస్తారు? వీరు కూడా అద్భుతమైన తండ్రి. తన కొరకు ఏ మాత్రం ఆశ లేదు. ఈ విధమైన మనుష్యులెవ్వరూ ఉండరు. మనుష్యులకైతే భోజనము, వస్త్రాలు.......... మొదలైనవన్నీ కావాలి. నాకు ఏమీ అవసరము లేదు. "వచ్చి పతితులను పావనముగా చేయండి - అని నన్ను పిలుస్తారు. నేను నిరాకారుడను, నేనేమీ తీసుకోను. నాకైతే నా ఆకారము కూడా లేదు, నేను కేవలము వీరి(బ్రహ్మా)లో వచ్చి ప్రవేశిస్తాను. అయితే భుజించునది, త్రాగునది ఇతని ఆత్మయే. నా ఆత్మకైతే ఏ ఆశ లేదు. నేను సర్వీసు చేయుట కొరకే వస్తాను." ఆలోచించాలి - "ఏ విధమైన అద్భుతమైన ఆట! ఒక్క తండ్రి సర్వులకు ప్రియమైనారు! వారికి ఏ మాత్రము ఆశ లేదు! కేవలము వచ్చి చదివిస్తారు, పాలన చేస్తారు." మధురమైన పిల్లలూ! ఇది చేయండి.........."- అని బుజ్జగించి(ముద్దు చేసి) చెప్తారు. జ్ఞానమును వినిపిస్తారే కాని ఏమీ తీసుకోరు. చేసి చేయించువారు(కరన్-కరావన్‌హార్) తండ్రియే. శివబాబాకు ఏదైనా ఇచ్చారనుకోండి వారేమి చేస్తారు?

టోలి(ప్రసాదము) తీసుకొని తింటారా? శివబాబాకు శరీరమే లేదు. మరి తీసుకొనేదెలా? ఇక సర్వీసు చూడండి. ఎంత చేస్తున్నారో! సర్వులకు అత్యంత మంచిదైన మతమును ఇచ్చి సుందరమైన పుష్పాలు (గుల్‌గుల్)గా చేస్తారు. పిల్లలకు ఆశ్చర్యము కలగాలి. తండ్రి దాతగా ఉన్నారు. అందులో కూడా వారు ఎంతో జబర్‌దస్త్ దాత. వారికి ఎటువంటి కోరికా లేదు. భలే "ఇంతమంది పిల్లలను సంభాళన చేయాలి, తినిపించాలి, త్రాగించాలి....... " అని బ్రహ్మకు చింత ఉంటుంది. ధనమేదైతే వస్తుందో, అదంతా శివబాబా కొరకే వస్తుంది. నేనైతే(బ్రహ్మాబాబా) సర్వస్వమును స్వాహా చేసేశాను. తండ్రి శ్రీమతానుసారము నడచి మన సర్వస్వము సఫలము చేసుకొని భవిష్యత్తును తయారు చేసుకుంటాము. కాని తండ్రి 100 శాతము నిష్కామి. వారికి కేవలము ఇదే చింత ఉంటుంది - "వెళ్ళి సర్వులకు మార్గమును తెలియజేయాలి. ఇంకెవ్వరికీ తెలియదు, కనుక సృష్టి ఆది-మధ్య-అంత్యముల సమాచారమునంతా వినిపించాలి." పిల్లలైన మీకే తెలుసు. తండ్రి టీచరు రూపములో చదివిస్తారు. ఫీజు మొదలైనవేమీ తీసుకోరు. మీరు శివబాబా పేరు మీద ఇస్తారు. దానికి ప్రతిఫలము అక్కడ లభిస్తుంది. తాను నరుని నుండి నారాయణుడిగా కావాలనే కోరికేమైనా తండ్రిలో ఉన్నదా? తండ్రి డ్రామానుసారము చదివిస్తారే కాని వారికి సర్వోన్నతమైన సింహాసనాధికారిగా కావాలనైతే ఆశ లేదు. చదువు, దివ్యగుణాల మీదనే మొత్తం ఆధారమంతా ఉన్నది. అంతేకాకుండా తర్వాత ఇతరులను కూడా చదివించాలి. తండ్రి గమనిస్తారు. డ్రామానుసారము కల్ప క్రితము వలె వీరిది ఏ కర్తవ్యము నడిచిందో సాక్షి అయ్యి చూస్తారు. మీరు కూడా సాక్షి అయ్యి చూడండి అని పిల్లలకు కూడా చెప్తారు. స్వయమును కూడా ఇలా పరిశీలించుకోండి - "మేము చదువుకుంటున్నామా? లేదా? శ్రీమతానుసారము నడుస్తున్నామా, లేదా? ఇతరులను తమ సమానముగా చేసే సేవ చేస్తున్నామా లేదా? " తండ్రి అయితే వీరి నోటిని అప్పుగా తీసుకొని మాట్లాడతారు. ఆత్మయితే చైతన్యము కదా! శవములో వచ్చినట్లయితే మాట్లాడలేరు. తప్పక చైతన్యమైనవారిలోనే వస్తారు కదా! అంటే తండ్రి ఎంతటి నిష్కామి అయినారు! ఎటువంటి ఆశ లేదు. లౌకిక తండ్రి అయితే "పిల్లలు పెద్దవారై తనను పోషిస్తారు" అని భావిస్తాడు. వీరికైతే ఏ కోరికా లేదు. తనకు డ్రామాలో ఇంతే పాత్ర ఉన్నదని వారికి(శివబాబాకు) తెలుసు - కేవలం వచ్చి చదివిస్తారు. ఇది కూడా రచింపబడి ఉన్నది. మనుష్యులకు డ్రామాను గురించి ఏ మాత్రము తెలియదు.

పిల్లలైన మీకు ఈ నిశ్చయమున్నది - తండ్రియే మమ్ములను చదివిస్తున్నారు. ఈ బ్రహ్మ కూడా చదువుకుంటారు. తప్పక ఇతడు అందరికంటే బాగా చదువుకుంటూ ఉండవచ్చు! ఇతడు కూడా శివబాబాకు చాలా మంచి సహాయకారి. నా వద్ద అయితే ఏ మాత్రం ధనము లేదు. పిల్లలే ధనమునిస్తారు, తీసుకుంటారు. రెండు పిడికెళ్ళు ఇస్తారు, భవిష్యత్తులో తీసుకుంటారు. ఎవరి వద్ద అయినా ఏమీ లేకపోతే, వారేమీ ఇవ్వరు. అవును! వారు మంచిగా చదువుకుంటే భవిష్యత్తులో మంచి పదవి పొందుతారు. "మేము నూతన ప్రపంచము కొరకు చదువుకుంటున్నాము" అనేది గుర్తున్నవారు కూడా చాలా తక్కువ మంది ఉన్నారు. ఇది జ్ఞాపకము ఉండినా అది మన్మనాభవయే. కాని చాలా మంది ప్రాపంచిక విషయాలలో సమయమును వ్యర్థముగా పోగొట్టుకుంటారు. బాబా ఏమి చదివిస్తారు? ఏ విధంగా చదివిస్తారు? ఎంతటి ఉన్నత పదవిని పొందాలి? ఇవన్నీ మరచిపోతారు. పరస్పరములోనే కొట్లాడుకుంటూ, పోట్లాడుకుంటూ సమయమును వ్యర్థము చేస్తూ ఉంటారు. ఎవరు పెద్ద పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులవుతారో, వారెప్పుడూ సమయమును వ్యర్థము చేయరు. బాగా చదువుకుంటారు. శ్రీమతానుసారము నడుస్తారు. శ్రీమతానుసారము నడచుకోవలసి ఉంటుంది

కదా! అలా నడుచుకోనివారిని "మీరు ఆజ్ఞానువర్తులు కారు. తండ్రిని స్మృతి చేయండని శ్రీమతము ఇస్తే మీరు మరచిపోతారా!" అని తండ్రి అంటారు. దీనిని బలహీనత అని అంటారు కదా! మాయ పూర్తిగా ముక్కు పట్టుకుని, కాటు వేసి శిరస్సు పై కూర్చుంటుంది. ఇది యుద్ధ మైదానము కదా! మంచి, మంచి పిల్లల పై మాయ విజయము పొందుతుంది. మరి అప్పుడు ఎవరికి చెడ్డ పేరు వస్తుంది? శివబాబాకే. గురువుకు నింద కలుగజేసిన వారికి ముల్లోకాలలోనూ స్థానము లభించదని గాయనము కూడా ఉంది. ఈ విధంగా మాయతో ఓడిపోయేవారు ఏ విధంగా స్థానమును పొందగలరు? "మేము ఏ పురుషార్థము చేసి బాబా నుండి వారసత్వాన్ని తీసుకోవాలి? మంచి మంచి మహారథులుగా తయారై వెళ్ళి సర్వులకు మార్గమును తెలిపించాలి." స్వ కళ్యాణము కొరకు బుద్ధిని నడిపించాలి. చాలా సహజమైన సర్వీసు యుక్తులను బాబా తెలియజేస్తారు. తండ్రి చెప్తున్నారు - మీరు నన్ను పిలుస్తూ వచ్చారు. కనుక ఇప్పుడు నన్ను స్మృతి చేసినట్లయితే పావనంగా అవుతారని నేను వచ్చి చెప్తున్నాను. పావన ప్రపంచ చిత్రాలున్నాయి కదా! ఇది ముఖ్యమైన విషయము. ఇక్కడ లక్ష్యము - ఉద్ధేశ్యములు ఉంచబడతాయి. అంతేకాని వైద్యశాస్త్రము చదవవలసి ఉంటే, వైద్యుని స్మృతి చేయాలి. బ్యారిష్టరు విద్యను చదవటానికి బ్యారిష్టరును స్మృతి చేయాలని కాదు. "నన్నొక్కరినే స్మృతి చేయండి, మీ సర్వ మనోకామనలను పూర్ణము చేయువాడను నేనే." అని తండ్రి అంటారు. మీరు కేవలము నన్ను ఒక్కరినే స్మృతి చేయండి. భలే మాయ మిమ్మల్ని ఎంతగా కలత చెందేటట్లు చేసినా ఇది యుద్ధము కదా! వెంటనే విజయము పొందుతామని కాదు. ఇంతవరకు ఒక్కరు కూడా మాయ పై విజయము పొందలేదు. ఒకవేళ విజయము పొందితే జగత్తు పై విజయము పొందినవారుగా ఉండాలి కదా! "నేను మీ సేవకుడిని, నేను మీ బానిసను......." అని పాడతారు. కాని ఇక్కడైతే మాయను బానిసగా చేసుకోవాలి. అక్కడ మాయ ఎప్పుడూ దు:ఖమునివ్వదు. ఈ రోజుల్లో అయితే ప్రపంచము చాలా మురికిగా ఉన్నది. ఒకరికొకరు దు:ఖమును ఇచ్చుకుంటూనే ఉంటారు. మరి వీరు ఎంతటి మధురమైనబాబా! వారికి తనకొరకు ఏ కోరిక లేదు. ఈ విధమైన తండ్రిని స్మృతి చేయరు. కొంతమంది "మేము బ్రహ్మాబాబాను అంగీకరించము, శివబాబాను మాత్రమే అంగీకరిస్తాము" అని అంటారు. కాని వీరిద్దరూ కలిసే ఉన్నారు. దళారి లేదా మధ్యవర్తి లేకుండా వ్యాపారము జరగదు. వీరు బాబాకు రథము. వీరి పేరే - "భాగ్యశాలీ రథము." అందరికంటే ప్రప్రథమ ఉన్నతమైనవారు వీరేనని కూడా తెలుసుకున్నారు. క్లాసులో విద్యార్థుల క్లాసు లీడరుకు కూడా గౌరవము ఉంటుంది కదా! గౌరవమును ఇస్తారు. నెంబరువన్ అపురూపమైన బిడ్డ ఇతనే కదా! అక్కడ కూడా రాజులందరూ వీరిని(శ్రీనారాయణుని) గౌరవించవలసిందే. దీనిని అర్థము చేసుకున్నప్పుడే గౌరవించాలనే తెలివి వస్తుంది. ఇక్కడ గౌరవించుట నేర్చుకున్నప్పుడే అక్కడ కూడా గౌరవిస్తారు. అలా కానిచో ఇక లభించిందేమిటి? శివబాబాను స్మృతి కూడా చేయలేరు. తండ్రి చెప్తున్నారు - స్మృతి ద్వారానే మీ నావ తీరమునకు చేరుతుంది అనగా మీరు బాధల నుండి విముక్తులవుతారు. అనంతమైన రాజ్యభాగ్యమును ఇస్తారు. మరి ఇటువంటి తండ్రిని ఎంతగా స్మృతి చేయాలి! లోలోపల ఎంత ప్రేమ ఉండాలి! ఇతనిని చూడండి. తండ్రి పట్ల ఎంత ప్రేమ ఉందో! ప్రేమ ఉంది కనుకనే బంగారు పాత్రగా అయ్యారు. ఎవరి బుద్ధిరూపి పాత్ర బంగారుదై ఉంటుందో వారి నడవడిక చాలా ఫస్ట్‌క్లాస్‌గా ఉంటుంది. డ్రామానుసారము రాజధాని స్థాపన కావాలి. అందులో అన్నిరకముల వారు కావాలి.

తండ్రి అర్థం చేయిస్తున్నారు - పిల్లలూ! మీకు ఎప్పుడూ కోపము రాకూడదు. ఒకవేళ సర్వీసు

చేయడం లేదంటే సమయమును వ్యర్థము చేస్తున్నారని అర్థము చేసుకోవాలి. శివబాబా యజ్ఞ సేవ చేయకపోతే ఏమి లభిస్తుంది? సర్వీసెబుల్‌గా అయినవారే ఉన్నత పదవి పొందుతారు. తమ కళ్యాణమును చేసుకొనుటకు ఆసక్తి ఉండాలి. అలా చేసుకోకుంటే పదవి భ్రష్ఠమవుతుంది. విద్యార్థులు బాగా చదువుకుంటే టీచరు సంతోషిస్తారు. వీరు నా పేరును ప్రసిద్ధము చేస్తారు, వీరి కారణముగా నాకు బహుమతి లభిస్తుందని భావిస్తారు. తండ్రి మరియు టీచరు మొదలైనవారంతా సంతోషిస్తారు. మంచి సుపుత్రులైన పిల్లల పట్ల తల్లిదండ్రులు కూడా సమర్పణవుతారు. చాలా బాగా సర్వీసు చేయువారి గురించి విని తండ్రి కూడా సంతోషిస్తారు. ఎవరు అనేక మందికి సేవ చేస్తారో వారికి తప్పక మంచి పేరు లభిస్తుంది. వారికి ఉన్నత పదవి కూడా లభిస్తుంది. వారికి పగలు-రాత్రి సేవను గురించే చింత ఉంటుంది. ఆహార పానీయములను గురించిన చింత ఉండదు. ఇతరులకు తెలిపిస్తూ - తెలిపిస్తూ గొంతు ఎండిపోతుంది. ఈ విధమైన అల్లారు ముద్దు సేవాధారి పిల్లలే ఉన్నత పదవి పొందుతారు. ఇది 21 జన్మల విషయము. అది కూడా కల్ప-కల్పాంతరముల కొరకు లభిస్తుంది. ఫలితము వెలువడినప్పుడు ఎవరు ఎంత సేవ చేశారు? ఎంత మందికి మార్గమును తెలియజేశారు? అని తెలుస్తుంది. నడవడిక(క్యారెక్టర్/ Character)ను కూడా తప్పక సరిదిద్దుకోవాలి. అశ్వారూఢులు, మహారథులు, పదాతిదళము..............అని పేర్లు ఉన్నాయి కదా. సర్వీసు చేయకపోతే వారు మేము పదాతిదళము వారమని భావించాలి. మేము ధన సహయోగము చేశాము. మాకు ఉన్నత పదవి లభిస్తుందని ఎవరూ భావించరాదు. ఇది పూర్తిగా తప్పు. మొత్తము ఆధారమంతా సేవ పైన మరియు చదువు పై ఉంటుంది. తండ్రి చాలా బాగా అర్థము చేయిస్తూ ఉంటారు. పిల్లలు చదువుకొని ఉన్నత పదవిని పొందాలనుకుంటారు. కల్ప-కల్పముల కొరకు స్వయానికి నష్టము కలిగేలా చేసుకోకండి. బాబా గమనిస్తారు - వీరు స్వయాన్ని నష్టపరచుకుంటున్నారు. వీరికి తెలియుట లేదు. మేము ధనమునిచ్చాము కనుక మేము మాలలో సమీపముగా వస్తామని భావించి అందులోనే సంతోషపడుతుంటారు. కాని భలే ధనమును ఇచ్చినప్పటికీ జ్ఞాన ధారణ చేయలేదు కదా. యోగములో ఉండుట లేదంటే దేనికి పనికి వస్తారు? ఒకవేళ దయ చూపలేదంటే ఇక వారు తండ్రిని ఏమి అనుసరిస్తారు? తండ్రి వచ్చినదే పిల్లలను సుందరమైన పుష్పాలుగా తయారు చేయుటకు. ఎవరు అనేక మందిని ఆ విధముగా తయారు చేస్తారో, వారి పై తండ్రి కూడా బలిహారమవుతారు. స్థూల సర్వీసు కూడా చాలా ఉన్నది. ఉదాహరణకు వంట చేయువారిని బాబా చాలా మహిమ చేస్తారు. వారికి చాలామంది నుండి ఆశీర్వాదాలు లభిస్తాయి. ఎవరు ఎంత సేవ చేస్తారో, వారు అంత తమ కళ్యాణమునే చేసుకుంటారు. తమ ఎముకలరిగేటట్లు సేవ చేస్తారు. తామే సంపాదన చూసుకుంటారు. చాలా గాఢమైన ప్రేమతో సేవ చేస్తారు. ఎవరు గొడవలు చేస్తారో వారు తమ అదృష్టమునే పాడు చేసుకుంటారు. ఎవరిలో లోభము ఉంటుందో, అది వారినే సతాయిస్తుంది. మీరంతా వానప్రస్థులు. అందరూ శబ్ధము నుండి అతీతముగా వెళ్ళాలి. రోజంతటిలో మేము ఎంత సర్వీసు చేస్తున్నాము? - అని స్వయమును ప్రశ్నించుకోవాలి. కొంతమంది పిల్లలకు సర్వీసు చేయకుంటే సుఖము ఉండదు. కొందరికి గ్రహచారము బుద్ధి పైన గాని లేదా చదువులో గాని కూర్చుంటుంది. బాబా అయితే అందరినీ ఒకే రకముగా చదివిస్తారు. కొందరి బుద్ధి ఒక రకముగా, మరి కొందరిది మరొక రకముగా ఉంటుంది. అయినా పురుషార్థమైతే చేయాలి. లేనిచో కల్ప-కల్పాంతరములకు పదవి ఈ విధంగానే అయిపోతుంది. అంతిమంలో ఫలితము వెలువడినప్పుడు అందరికీ సాక్షాత్కారమవుతుంది. సాక్షాత్కారము చేసుకున్న తర్వాత బదిలీ

అయిపోతారు. శాస్త్రాలలో కూడా వ్యర్థముగా సమయము పోగొట్టుకున్నామని అంతిమంలో చాలా పశ్చాత్తాప పడినట్లుగా చూపబడింది. కల్ప-కల్పాంతరముల కొరకు చాలా మోసపోయారు. తండ్రి ఏమో అప్రమత్తము చేస్తూనే ఉంటారు. శివబాబాకైతే ఇదే కోరిక ఉన్నది - " పిల్లలు చదువుకొని ఉన్నత పదవిని పొందుకోవాలి." వారికి ఇతర ఏ కోరికా లేదు. ఏ వస్తువు కూడా వారికి పనికి రాదు. పిల్లలూ! అంతర్ముఖులుగా కండి - అని తండ్రి తెలిపిస్తారు. ప్రపంచమంతా బాహ్యాముఖతలో ఉన్నది. మీరు అంతర్ముఖులుగా ఉన్నారు. మీ అవస్థను పరిశీలించుకోవాలి, స్వయమును సరిదిద్దుకొనే పురుషార్థము కూడా చేయాలి. అచ్ఛా!

మధురాతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్‌దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్ ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్తే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము

1. మేము బాగా చదువుకొని ఇతరులను చదివిస్తున్నామా లేదా? మా సమానముగా తయారు చేయు సేవ చేస్తున్నామా? - అని సాక్షిగా అయ్యి స్వయం యొక్క పాత్రను చూచుకోవాలి. మీ సమయమును ప్రాపంచిక విషయాలలో నష్టపరచుకోకండి.

2. అంతర్ముఖులై స్వయంను స్వయమే సరిదిద్దుకోవాలి. స్వ-కళ్యాణమునకై ఆసక్తిని ఉంచుకోవాలి. సర్వీసులో బిజీ(తీరిక లేకుండా నిమగ్నమై/Busy)గా ఉండాలి. తండ్రి సమానము తప్పక దయా హృదయులుగా కావాలి.

వరదానము :- " శారీరిక వ్యాధుల చింత నుండి ముక్తమై జ్ఞాన చింతన లేక స్వ చింతన చేయు శుభ చింతక భవ "

ఒకటి - శారీరిక వ్యాధులు, రెండవది - వ్యాధులలో చలించుట. వ్యాధి రావడము సహజము. కాని శ్రేష్ఠ స్థితి చలించుట- ఇది బంధన యుక్తుల గుర్తు. ఎవరైతే శారీరిక వ్యాధులను గురించిన చింతన నుండి ముక్తులుగా ఉండి స్వచింతన, జ్ఞాన చింతన చేయువారే శుభచింతకులు. ప్రకృతిని గురించిన చింత ఎక్కువగా చేసినందున చింత యొక్క రూపమొచ్చేస్తుంది. ఈ బంధనము నుండి ముక్తమగుటనే కర్మాతీత స్థితి అంటారు.
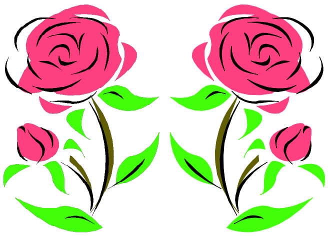
స్లోగన్ :- " స్నేహశక్తి సమస్య అను పర్వతమును నీటి వలె తేలికగా చేసేస్తుంది "